

Άγιος Ισίδωρος πολιούχος Χίου

**Τη δεκάτη Τετάρτη (14^η) του αυτού μηνός (Μαΐου)
η μνήμη του αγίου Μάρτυρος ΙΣΙΔΩΡΟΥ του εν Χίω.**

Ο Άγιος Ισίδωρος καταγόταν από την Αλεξάνδρεια. Ήταν στρατιώτης με το βαθμό του Εφέδρου στο Ρωμαϊκό στρατό, σιτιστής και ένθερμος Χριστιανός.

Επί αυτοκράτορα Δεκίου έφθασε στην Χίο ο ρωμαϊκός στόλος με ναύαρχο το Νουμεριανό. Ο Ισίδωρος και ο Χριστιανός φίλος του Αμένιος εγκαταστάθηκαν σ' ένα σπίτι στον Κάμπο. Τα βράδια που προσεύχονταν στο Θεό, λάμπεις και φλόγες κατέβαιναν στη σκεπή του σπιτιού τους από τον ουρανό. Τότε πολλοί από τους γείτονές τους εντυπωσιάστηκαν και πείσθηκαν από τον Ισίδωρο και τον Αμένιο ότι αυτό το φως ήταν θεϊκή επιταγή και βαπτίσθηκαν Χριστιανοί. Το γεγονός διαδόθηκε γρήγορα. Μάλιστα ο Εκατόνταρχος Ιούλιος το ανέφερε στο ναύαρχο Νουμέριο.

Ο Νουμέριος δεν άργησε να ακούσει το ίδιο και από τον ίδιο τον Ισίδωρο, όταν τον προσκάλεσε να ομολογήσει. Τότε τον έδειραν σκληρά και κατόπιν τον έριξαν στη φυλακή. Ο πατέρας του μόλις έμαθε το γεγονός αυτό, αμέσως κίνησε για τη Χίο, πολύ στεναχωρημένος, διότι ο γιος του εγκατέλειψε την πατροπαράδοτη ειδωλολατρική θρησκεία.

Παρά τις θερμές παρακλήσεις του πατέρα του, ο Ισίδωρος έμεινε ακλόνητος στην πίστη του. Από τη σταθερότητά του οργίσθηκε πολύ ο ειδωλολάτρης πατέρας που παρότρυνε το Νουμέριο να τον θανατώσει. Ο Άγιος βασανίσθηκε σκληρά, μαστιγώθηκε, σύρθηκε δεμένος σε άλογο και τέλος αποκεφαλίστηκε στις 14 Μαΐου 250 μ.Χ.

Το σώμα του το έριξαν σε μια ρεματιά για να το κατασπαράξουν τα αγρίμια. Σύμφωνα με διαταγή του Νουμερίου έπρεπε να παραμείνει άταφο. Παρόλο που φυλασσόταν από οπλισμένους στρατιώτες, μια ευσεβής γυναίκα η αγία Μυρόπη (2 Δεκεμβρίου η μνήμη της) κατάφερε να ξεφύγει την προσοχή των φρουρών, να πάρει και να ενταφιάσει με τιμές το άγιο σκήνωμά του. Αυτό έγινε αφορμή και του δικού της μαρτυρίου. Μαρτύρησε και ενταφιάστηκε κατόπιν δίπλα στον Άγιο Ισίδωρο. **Ο άγιος Ισίδωρος είναι πολιούχος της Χίου και προστάτης των αρτοποιιών. Σε όλη τη Μεσόγειο, επίσης, τιμάται ως προστάτης των ναυτικών.**

Οι Χιώτες έχτισαν τον 5^ο αιώνα μ.Χ. πάνω στον τάφο του ένα πολύ ωραίο ναό σε τρικόλιτη βασιλική.

Η λαϊκή παράδοση της Χίου έχει συνδέσει την τιμή του Αγίου **Ισιδώρου** (παρετυμολογία του ονόματός του) με την υγεία και τη σωματική ευεξία. Τον ονομάζουν από Άγιο Ισίδωρο, **Αϊ - Σίδερο** Οι πιστοί κάνουν τάματα στον Άγιο Ισίδωρο για να είναι σιδερένιοι. Πολυάριθμα είναι τα θαύματα που με τη χάρη του Κυρίου μας επιτελεί ο Άγιος Ισίδωρος στους πιστούς, αναξιοπαθούντες και ευλαβείς Χριστιανούς. Βιώματα από την θαυματουργική χάρη του Αγίου είχε και ο άγιος Άνθιμος της Χίου, ο κτήτωρ της Ιεράς Μονής Παναγίας της Βοήθειας.

Το 1225μ.Χ. (μετά την Άλωση της Πόλης από τους Φράγκους) τα τίμια λείψανά του μεταφέρθηκαν στη Βενετία. Εκεί θαυματουργήσαν σώζοντας την πόλη το 1348 από επιδημία πανούκλας. Σε ένδειξη ευγνωμοσύνης οι Βενετοί έφτιαξαν προς τιμήν του Αγίου εξαιρετικό παρεκκλήσιο στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου, στολισμένο με εξαιρετικά ψηφιδωτά.

Το 1967μ.Χ.(18 Ιουνίου) ένα μέρος από τα άγια λείψανά του αποδόθηκε επίσημα στην εκκλησία της Χίου, και εκτίθενται προς προσκύνηση στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου στην πόλη της Χίου.

Έκτοτε και κάθε χρόνο, το ιερό λείψανο του Αγίου Πρωτομάρτυρος λιτανεύεται μεγαλόπρεπα στη Χίο, δέχεται τις ευλαβικές εκδηλώσεις των πιστών και στέλνει πλούσια την ευλογία του στους Ναυτικούς Χιώτες που τον έχουν προστάτη τους, αφού και ο Άγιος ζυμώθηκε με την αρμύρα της.

Η τιμή του πρωτομάρτυρος της αγιοτόκου και μυροβόλου Χίου, Αγίου Ισιδώρου, επεκτείνεται με την ύπαρξη ιερών ναών επ' ονόματί του τόσο στα γειτονικά νησιά (Λέσβος, Σάμος και Ικαρία), όσο και σε νησιά της Δωδεκανήσου (Ρόδος, Λέρος), αλλά και των Κυκλάδων (Νάξος, Μύκονος).

Επίσης στον ιερό Ναό μας -**Άγιοι Ισίδωροι Λυκαβηττού**- με ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάζεται η μνήμη του Αγίου Ισιδώρου του εν Χίω. Από την παραμονή -με πανηγυρικό αρχιερατικό εσπερινό- αλλά και την κυριώνυμο

ημέρα της εορτής με Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, λιτανεία και παράκληση του Αγίου. Στολίζεται ο ναός και η εικόνα του Αγίου. Ετοιμάζεται Αβραμιαία φιλοξενία για όλους τους προσκυνητές...

Άγιος Ισίδωρος και η Μαστίχα Χίου

Αν και δεν αναφέρεται στο συναξάριο του Αγίου Ισιδώρου, υπάρχει μια παράδοση στη Χίο που συνδέει τον Σχίνο και τη Μαστίχα της Χίου με τον Άγιο Ισίδωρο. Στον τόπο που βασάνιζαν τον Άγιο Ισίδωρο οι Σχίνοι - τα Μαστιχόδεντρα δηλαδή- έβγαλαν ευωδιαστά δάκρυα, **την Μαστίχα**, κλαίγοντας για το μαρτύριο του Αγίου

Ισιδώρου. Μια παραλλαγή της ίδιας παράδοσης αναφέρει ότι Μαστίχα βγάζουν μόνο οι Σχίνοι στις περιοχές που ο Άγιος Ισίδωρος δάκρυσε ή μάτωσε από τα βασανιστήρια που του έκαναν. Λέγεται ότι δοκίμασαν πολλοί να μεταφέρουν και να καλλιεργήσουν σε άλλα μέρη, μαστιχόδεντρα φυτεμένα μέσα σε γλάστρες, αλλά το αποτέλεσμα ήταν να παράγουν απλό ρετσίνι και όχι μαστίχα. Όπως κι αν έχει, η Μαστίχα είναι πραγματικά ένα θείο δώρο, μια ευλογία για το νησί της Χίου.

**Απολυτίκιον. Ήχος δ'. Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.
Ως στρατευθείς τω Βασιλεί των αιώνων,
των επιγείων την στρατείαν απόσω, και ευθαρσώς εκήρυξας
Χριστόν τον Θεόν όθεν τον αγώνα σου, τον καλόν εκτελέσας, Μάρτυς
θεοδόξαστος, του Σωτήρος εδείχθης όν εκδυσώπει σώζεσθαι ημάς, τους
σε τιμώντας, παμμάκαρ Ισίδωρε.**

**Ξανθή Σπυροπούλου
Φιλόλογος - Συγγραφέας**